

ת"פ 42410/08/13 - מדינת ישראל נגד חנניה דהן

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 42410-08-13 מדינת ישראל נ' דהן

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חנניה דהן

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ב-3 כתבי אישום כדלקמן:

א. בתיק 42410-08-13 הורשע הנאשם בעבירה של אימים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אלדן שהינו מכר של הנאשם עבד אצל המתלונן, גרם נזק לרכבו של המתלונן כתוצאה מתאונת דרכים והמתלונן קיזז את הנזק משכרו של אלדן. ביום 10.03.13 בשעה 13:30 התקשר הנאשם אל המתלונן ואיים עליו בכך שאמר לו: "אם תוך 5 שעות אלדן לא יקבל את הכסף אני ארים אותך ואת האוטו שלך באוויר", כל זאת כדי להקניטו או להפחידו.

ב. בתיק 51378-12-14 הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.10.14 בשעה 02:52 הגיעו שוטרים לדירה בעקבות אירוע הקמת רעש. הנאשם נצמד אל השוטר, משהתבקש להתלוות לניידת, עצר, ובכך הפריע לשוטר במילוי תפקידו.

ג. בתיק 28303-08-16 הורשע הנאשם בעבירה של החזקה בסמים לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.1.16, באתר בנייה שבעיר אשדוד החזיק הנאשם 0.30 ג' סם מסוכן מסוג חשיש, לצריכתו העצמית, ללא היתר כדין או רישיון מאת המנהל.

הסדר הטיעון

2. ביום 19.10.15 הציגו הצדדים הסדר בשני תיקים: 51378-12-14 ו- 42410-08-13. במסגרת ההסדר סוכם שהנאשם יודה בכתבי האישום, יורשע וישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. ככל שהתסקיר יהיה חיובי המאשימה תעתור למאסר מותנה בעוד ההגנה תבקש להימנע מהרשעה.

ביום 25.10.17 צורף להסדר התיק השלישי שמספרו 28303-08-16.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.

3. **בתסקיר מיום 20.08.14** ציין שירות המבחן כי הנאשם הגיב באימפולסיביות במהלך השיחה עם שירות המבחן ואף ניתק את השיחה. הנאשם לא הגיע ל-3 פגישות שנקבעו לו בשירות המבחן, ועל כן לא הוגש תסקיר בעניינו.

4. **בתסקיר מיום 9.5.16** סקר שירות המבחן את הרקע האישי, המשפחתי והעברייני של הנאשם. הנאשם רווק, הוריו גרושים, שירות המבחן תיאר את הקשיים עימם התמודד הנאשם בילדותו, לנאשם בעיות התנהגות וקשיים חברתיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בתהליך של התבגרות וקבלת אחריות על עצמו יחד עם זאת משתמש בסמים. הנאשם לא הגיע למסור דגימה ולא יצר קשר. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון בינוני-גבוה להישנות התנהגות אלימה בעתיד וכן סיכון גבוה לשימוש בסמים. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בשל חוסר יכולת הנאשם להתגייס להליך טיפולי.

5. **בתסקיר מיום 5.4.17** ציין שירות המבחן כי הנאשם מצוי בקשר טיפולי עם שירות המבחן, מוסר דגימות נקיות משרידי סם, משקיע מאמץ להתרחק ממצבי סיכון, טרוד בפרנסת אימו ואחיותיו ובהתמודדות עם מחלת הסרטן של אימו. שירות המבחן המליץ על תקופת ניסיון טיפולי למשך 3 חודשים שלאחריו יוגש תסקיר נוסף.

6. **בתסקיר מיום 17.9.17** ציין שירות המבחן כי הנאשם שולב בטיפול קבוצתי לתקשורת בלתי אלימה, הגיע

למפגש הראשון ומאז לא הגיע למפגשים לדבריו בשל חשש לפיטורין. לא הסכים להתחייב לטיפול כנדרש. למרות תהליך ההתבגרות שעובר הנאשם התרשם שירות המבחן מקשיים בעמידה בגבולות פנימיים וויסות תגובות. על אף שהנאשם לא השתלב בקבוצה טיפולית שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך מאמצים לשקם את חייו. שירות המבחן שקל את הנזק שיכול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעה, אך לאור מכלול השיקולים לא המליץ לבטל הרשעתו, המליץ על מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1993, הפנתה לרישומי הפלילי הקודם וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית פסילה בפועל, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס.
8. ב"כ הנאשם, הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לכך שדגימות השתן שמסר נמצאו נקיות, לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, לגילו הצעיר, לתפקידו במשפחתו, לפגיעה שתיגרם כתוצאה מהרשעה, לדבריו, בשל היותו "בגיר-צעיר" לא צריך להוכיח נזק קונקרטי. לדבריו עובד במפעל אשר מספק שירות למוסדות ביטחוניים. הנאשם מבקש לנהל חיים נורמטיביים, לפיכך, ביקש לבטל הרשעתו.
9. הנאשם עצמו ביקש לומר דברים. לדבריו, עובד מעל ל-12 שעות ביום, העבודה במפעל חשובה לו. לדבריו מעסיקו הודיע לו שבמידה ויורשע, יאבד את מקום עבודתו. ציין כי הוא מתכנן להתחתן, אימו אינה עובדת ולא מקבלת קצבה והוא זה שדואג לאחיו.

דין

מתחם העונש ההולם

10. הנאשם נותן את הדין בגין 3 אישומים שונים ממועדים שונים, שאינם קשורים זה לזה, לפיכך יקבע מתחם העונש ההולם בנפרד לכל אחד מהאישומים.
11. **הערכים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם הם:** פגיעה ביכולת המשטרה למלא את תפקידה ובכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון (בעבירה של הפרעה לשוטר), פגיעה בשלומו ובריאותו הפיזי והנפשי של הציבור, התדרדרות לעבירות רכוש ואלימות לצורך השגת הסמים (בעבירה של החזקת סם) ופגיעה בשלוות נפשו של אדם (בעבירת האיומים).

ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** ביחס לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש:

"אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

ראו דברי כב' הש' בייניש ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 96, 105 (2006) ביחס לעבירת האיומים:

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחון וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בעבירת ההפרעה לשוטר הינה ברף הנמוך. הנאשם לא נקט אלימות פיזית אך הקשה על השוטר במילוי תפקידו. בעבירת הסמים הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, בשים לב לסוג הסם (חשיש) לכמותו המזערית (0.30 ג') ולכך שנועד לצריכה עצמית. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירת האיומים הינה ברף הבינוני. הנאשם איים על המתלונן שירים אותו ואת מכוניתו באוויר.

13. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההפרעה לשוטר**, לא היה תכנון מוקדם ולא תחכום בביצוע העבירה, לא היתה אלימות פיזית. ההפרעה נמשכה זמן קצר. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת ההחזקה בסמים לצריכה עצמית, נתתי דעתי לכך שעסקינן בסם קל בכמות מזערית, לצריכה עצמית, העבירה בוצעה בשעת לילה באתר בניה. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת האיומים, נתתי דעתי לכך שהאיום היה טלפוני, האיום היה קונקרטי, ואיים לפגוע בגופו וברכושו של המתלונן. העבירה לא בוצעה בתחכום, אין מדובר באיום ספונטני - הנאשם יצר קשר טלפוני עם המתלונן על מנת לאיים עליו.

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרעה לשוטר** מעלה כי במקרים דומים הוטלו עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ראו למשל:

• רע"פ 2039/15 **גריב נ' משטרת ישראל** (פורסם בנבו, 2.4.15), יוחסו למבקש 8 אישומים בעבירות הבאות: 2 עבירות הפרעה לשוטר, 2 עבירות איומים, העלבת עובד ציבור, תקיפה שוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי ו-5 עבירות של הפרת הוראה חוקית. על המבקש נגזרו 3 חוד' מאסר בפועל, מאסרים מותנים והתחייבות. המבקש זוכה בבית המשפט המחוזי מעבירה אחת של הפרעה לשוטר באישום הראשון. כל יתר גזר הדין נותר על כנו. ערעור בבית המשפט העליון נדחה.

• ע"פ (מרכז) 24457-03-15 **בוטרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.8.15), המערערים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של הפרעה לשוטר ומערער 1 הורשע גם באיומים והעלבת עובד ציבור. על מערערים הוטלו של"צ ומאסר על תנאי. הערעורים על הכרעת הדין נדחו. בית המשפט המחוזי קיבלת את ערעורו של נאשם 2 על העונש וביטל את הרשעתו.

• ע"פ (חיפה) 28726-12-14 **לוקובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.2.15), איומים והפרעה לשוטר. נגזרו על המערער 60 ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ערעור בבית המשפט

המחוזי נדחה.

- ת"פ (רמלה) 52753-06-12 **מדינת ישראל נ' באיו** (פורסם בנבו, 10.09.15). הפרעה לשוטר. בית המשפט חידש מאסר על תנאי והטיל צו מבחן.
- ת"פ (ת"א) 59557-12-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנבו, 25.9.16). הפרעה לעובד ציבור והפרעה לשוטר. נגזרו 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי.
- ת"פ (כ"ס) 7419-01-16 **מדינת ישראל נ' טיכונוב** (פורסם בנבו, 18.07.16). הפרעה לעובד ציבור. נגזרו 3 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
- ת"פ (ראשל"צ) 43613-08-15 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (פורסם בנבו, 20.10.15). עבירה של הפרעה לעובד ציבור. נגזר בהתאם להסדר מאסר בפועל למשך 11 יום בניכוי 11 ימי מעצרו חודשיים מאסר על תנאי וקנס.
- ת"פ (ק"ג) 24264-03-14 **מדינת ישראל נ' חג'ג'** (פורסם בנבו, 23.07.15). הפרעה לעובד ציבור. נגזר מאסר על תנאי.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של החזקה בסמים לצריכה עצמית** מעלה כי במקרים דומים (מבחינת כמות וסוג הסם) הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. ישנם מקרים שאף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

- רע"פ 6138/09 **פרדזב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.8.09), הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.
- רע"פ 2039/15 **גריב נ' משטרת ישראל** (פורסם בנבו, 2.4.15), 2 עבירות הפרעה לשוטר, 2 עבירות איומים, העלבת עובד ציבור, תקיפה שוטר, התנהגות פרועה במקום ציבורי ו-5 עבירות של הפרת הוראה חוקית. על המבקש נגזרו 3 חוד' מאסר בפועל, מאסרים מותנים והתחייבות. המבקש זוכה במחוזי מעבירה אחת של הפרעה לשוטר באישום הראשון. כל יתר גזר הדין נותר על כנו. ערעור בעליון נדחה.
- ע"פ (מרכז) 24457-03-15 **בוטרמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.8.15), המערערים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של הפרעה לשוטר ומערער 1 הורשע גם באיומים והעלבת עובד ציבור. על מערערים הוטלו של"צ ומאסר על תנאי. הערעורים על הכרעת הדין נדחו. בית המשפט המחוזי קיבלת את ערעורו של נאשם 2 על העונש וביטל את הרשעתו.
- ע"פ (חיפה) 28726-12-14 **לוקובסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.2.15), איומים והפרעה לשוטר. נגזרו על המערער 60 ימי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. ערעור במחוזי נדחה.
- ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.
- ת"פ (רמלה) 4001-11-12 מדינת ישראל נ' צפירה (פורסם בנבו, 23.02.15), הנאשם הורשע בעבירות החזקת סמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר. הנאשם שם בפיו 5 אריזות סם מסוכן מסוג הירואין במשקל של 3.56 ג' לצריכתו העצמית. הנאשם סירב להוראות השוטרים להוציא את הסם מפיו. הוטל עליו מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ק"ג) 52394-10-14 מדינת ישראל נ' ברדה (פורסם בנבו, 15.07.15), הנאשם הורשע בעבירות החזקת סם והפרעה לשוטר. הוטלו על הנאשם במסגרת הסכמה עונשית מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת האיזמים** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד שנת מאסר כמפורט להלן:

רע"פ 3364/14 **מנצור ואח' נ' מדינת ישראל** (6 ח' מאסר בפועל); ברע"פ 4719/13 **צוקרמן נ' מ"י** (4 חודשי מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירוצו בחופף למאסר על תנאי בן 7 חודשים שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי); רע"פ 8062/13 **מרזק נ' מדינת ישראל** (3 ח' ע"ש); רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4 ח' מאסר בפועל); ע"פ (מרכז) 30868-08-13 **חג'אג נ' מדינת ישראל** (4 ח' ע"ש); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל** (6 ח' מאסר מתוכם 2 ח' במצטבר למאסר שמרצה); ע"פ (ב"ש) 16642-09-14 **יצחק נ' מדינת ישראל** (6 ח' מאסר במצטבר למאסר אחר) בע"פ (45101-06-14 **פלוני נ' מ"י** (מע"ת ומבחן); ת"פ (פ"ת) **מדינת ישראל נ' ויקטור יקיר ברדה** (15 ימי מאסר); ת"פ (ב"ש) 20667-02-15 **מדינת ישראל נ' אלטורה** (30 ימי מאסר בע"ש); ת"פ (רמ') 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (2 עבירות איזמים- מע"ת); ת"פ 10504-03-13 **מ"י נ' א' צ' 3** חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי; ת"פ 25356-07-12 **מ"י נ' תם** 3 חודשי מאסר בפועל, שירוצו במצטבר ל-6 חודשי מאסר על תנאי שהופעל, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

15. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 42410-08-13** נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר. **מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 51378-12-14** נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. **מתחם העונש ההולם בתיק 28303-08-16** נע ממאסר מותנה ועד מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

16. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

ביטול הרשעה

17. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

18. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדין. פגיעה ביכולת קידומו במפעל בו עובד אינה פגיעה קונקרטית, מה גם שטענה זו לא הוכחה. הקידום הינו תלוי ברצונו של המעסיק, ירצה- יקדם את הנאשם, לא ירצה - לא יקדמו. העניין מצוי בשיקול דעתו הבלעדי של המעסיק.

על אף היות הנאשם "בגיר צעיר", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה.

ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל:

"די בכך שאזכיר, כי גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר"

ראו גם רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל.

יחד עם זאת, בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו. ראו למשל ע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל.

19. אמנם הנאשם צעיר בגילו, עם זאת כבר נדון בבית משפט לנוער, ללא הרשעה, על 6 עבירות קודמות, עבירות מין ועבירות אלימות.

גם בזו הפעם נותן את הדין על 3 עבירות שונות שהתפרסו על פני כ- 3 שנים.

הימנעות מהרשעה שמורה למקרים החריגים.

הימנעות מהרשעה למי שרישום קודם בעברו הינה החריג שבחריג שבחריגים.

במקרה דנן לאור ריבוי העבירות בגין כבר נתן את הדין, לאור ריבוי העבירות בגין נותן היום את הדין, ובהעדר נזק קונקרטי ממשי, לא מתקיים החריג שבחריג שבחריגים המצדיק הימנעות מהרשעה.

20. לזאת יש להוסיף שלמרות מאמציו של הנאשם לחזור למוטב, ולמרות הימנעותו משימוש בסמים בעת האחרונה, הוא לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ולא נרתם להליך הטיפולי שהומלץ על ידי שירות המבחן.

שירות המבחן עצמו, סבר כי בנסיבותיו של הנאשם אין הצדקה לבטל הרשעתו.

21. לאור האמור אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

22. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם נותן את הדין בגין 3 אישומים.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו.
- לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם. "בגיר צעיר". בעת ביצוע העבירות היה בן 19.5-21.5. כיום בן 24.
- לקחתי בחשבון את רישומו הפלילי של הנאשם.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות. (1.5-3.5 שנים).
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.
- לקחתי בחשבון את הנזק שיכול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו בדין. את הפגיעה האפשרית בפרנסתו.
- לקחתי בחשבון את המאמצים שעורך הנאשם לחזור למוטב ולתפקד באופן נורמטיבי.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן.
- לקחתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד בגדרו של המתחם.
- לקחתי בחשבון את ההסדר שהוצג בין הצדדים, ואת עמדתה העונשית של המאשימה.

23. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לאמץ את ההסדר, ולגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וזאת כפי שעתרה המאשימה.

בשים לב שאין לנאשם רישומים קודמים בעבירות סמים, וכי מהבדיקות שמסר עולה כי שומר על ניקיון מסמים, תוטל על הנאשם פסילת רישיון לתקופה קצרה בלבד.

24. לפיכך, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. גוזרת על הנאשם 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי לבל יעבור למשך 3 שנים עבירות בהן הורשע.

ב. פיצוי 2000 למתלונן עדן כהן, ע"ת 1 בתיק 46822-06-13. הפיצוי ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים רצופים ושווים, החל מיום 1.12.17.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הורשע והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ד. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

הפסילה בפועל תחל לא יאוחר מיום 1.3.18, ועל הנאשם להפקיד רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט השלום בקרית גת לא יאוחר משעה 13:00 באותו מועד.

מוסבר לנאשם שהוא חייב להפקיד את רשיון הנהיגה במזכירות בית המשפט. לא יפקד הרשיון, הוא יחשב כפסול מלנהוג מיום 1.3.18 אך הפסילה לא תימנה ולכן לא תסתיים.

ה. פסילה מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג 1973.

ככל שיש מוצגים יושמדו - בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ז חשוון תשע"ח, 06/11/2017 במעמד הנוכחים.